

Sygn. akt : VU 1523/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Solecka

Protokolant: Klaudia Treter

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku E. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej decyzją ZUS z dnia 25 lutego 2011 r., 16 czerwca 2011 r.

na skutek odwołania E. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 20 lipca 2012 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 1523/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lipca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zwrócił E. L. wniosek z dnia 04 lipca 2012r. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej decyzją ZUS z dnia 25 lutego 2011r. oraz zwrócił wniosek z dnia 04 lipca 2012r. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej decyzją ZUS z dnia 16 czerwca 2011r.

W uzasadnieniu wskazał, że decyzje z 25 lutego 2011r. i 16 czerwca 2011r. były przedmiotem postępowania odwoławczego przed Sądem Okręgowym w Legnicy, a następnie przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu, w związku z czym zgodnie z przepisami art. 401, 405 i 407 kpc organem właściwym do rozpoznania wniosków o wznowienie postępowania jest sąd wyższej instancji, nie zaś organ rentowy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła E. L.. Wnosiła o podjęcie ustalenia właściwego sądu administracyjnego do rozpatrzenia jej wniosku z dnia 04 lipca 2012r. o wznowienie postępowania na podstawie art. 145 kpa. Z ostrożności procesowej wniosła o oddalenie zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie podtrzymując zaskarżoną decyzję i wskazując jako jej podstawę prawną art. 66 § 3 kpa w zw. z art. 83b ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Postanowieniem z dnia 05 października 2012r. Sąd Okręgowy w Legnicy na podstawie art. 200 § 1 kpc w zw. z art. 405 kpc stwierdził swoją niewłaściwość do rozpoznania sprawy i przekazał ją jako właściwemu Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu.

Na skutek zażalenia organu rentowego Sąd Apelacyjny we Wrocławiu uchylił powyższe postanowienie wskazując, że przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym w Legnicy jest ocena zasadności decyzji ZUS z 20 lipca 2012r., a nie wniosek o wznowienie postępowania, stąd Sąd Okręgowy w Legnicy jest właściwy do rozpoznania sprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 25 lutego 2011r. odmówił E. L. wydania zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006r., 1 marca 2008r., 1 marca 2009r. oraz 1 marca 2010r.

Decyzją z dnia 16.06.2011r. organ rentowy zmienił decyzję z dnia 25 lutego 2011r. w ten sposób, że w sentencji decyzji po słowach: „odmawia Pani E. L. wydania zaświadczenia o wysokości podstawy wymiaru pobieranej emerytury, obliczonej przy zastosowaniu kwoty bazowej obowiązującej w dniu 1 marca 2006r., 1 marca 2008r., 1 marca 2009r., 1 marca 2010r.” po przecinku dopisał słowa: „1 marca 2011r.”

Odwołania E. L. od decyzji z dnia 25 lutego 2011r. oraz 16 czerwca 2011r. były przedmiotem rozpoznania w sprawie Sądu Okręgowego w Legnicy (sygn. akt VU 983/11), która zakończyła się wydaniem wyroku z dnia 24 listopada 2011r. oddalającym odwołania wnioskodawczynie. Na skutek apelacji ubezpieczonej sprawę rozpoznawał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, który w sprawie o sygn. akt IIIAUa 74/12 w dniu 24 kwietnia 2012r. wydał wyrok oddalający apelację wnioskodawczynie.

W dniu 04 lipca 2012r. E. L. złożyła wniosek o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej decyzją ZUS z dnia 25 lutego 2011r. oraz z dnia 04 lipca 2012r.

bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawczynie złożyła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 20.07.2012r., na mocy której O/ZUS na podstawie przepisów art. 66 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 83b ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych zwrócił wnioskodawczynie wniosek z dnia 4.07.2012r. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej decyzją ZUS z dnia 25.02.2011r. oraz wniosek z dnia 4.07.2012r. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej decyzją ZUS z dnia 16.06.2011r.

Zgodnie z przepisem art. 405 kpc do wznowienia postępowania z przyczyn nieważności oraz na podstawie przewidzianej w art. 401¹ kpc właściwy jest sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, a jeżeli zaskarżono orzeczenia sądów różnych instancji, właściwy jest sąd instancji wyższej. Do wznowienia postępowania na innej podstawie właściwy jest sąd, który ostatnio orzekał co do istoty sprawy.

Zgodnie z przepisem art. 66 § 3 kpa jeżeli podanie wniesiono do organu niewłaściwego, a organu właściwego nie można ustalić na podstawie danych podania, albo gdy z podania wynika, że właściwym w sprawie jest sąd powszechny, organ, do którego podanie wniesiono, zwraca je wnoszącemu. Zwrot podania następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. W myśl przepisu art. 83b ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jeżeli przepisy kodeksu postępowania administracyjnego przewidują wydanie postanowienia kończącego postępowanie w sprawie, Zakład w tych przypadkach wydaje decyzję.

Mając zatem na względzie, że z uwagi na fakt, iż decyzje organu rentowego z dnia 25.02.2011r. oraz z dnia 16.06.2011r. były przedmiotem rozpoznania przed sądem powszechnym, to w myśl cytowanych przepisów sąd ten (wyższej instancji) jest właściwy do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wydaniem tych decyzji.

Organ rentowy w myśl cytowanego przepisu art. 66 § 3 kpa w związku ze stwierdzeniem swojej niewłaściwości był zatem obowiązany do zwrotu powyższych wniosków.

Z powyższych względów zaskarżoną decyzję należało uznać za prawidłową.

Odnosząc się do wniosku E. L. o ustalenie właściwego sądu administracyjnego do rozpatrzenia jej wniosku z dnia 04 lipca 2012r. należy wskazać, że właściwość sądu powszechnego w niniejszej sprawie wynika z faktu, że sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych należą do zakresu spraw cywilnych podlegających postępowaniu sądowemu według przepisów k.p.c. (art. 1 k.p.c.). W tych sprawach właściwy jest sąd powszechny, z wyjątkiem spraw o przyznanie świadczenia w drodze wyjątku oraz o umorzenie należności (art. 83 u.s.u.s.). Odnosi się to także do decyzji wydanych na podstawie art. 83a ust. 2 u.s.u.s. i to bez względu na to, czy rozstrzygnięcie decyzji dotyczy kwestii formalnej (procesowej), czy istoty sprawy. Zaskarżona decyzja "ma charakter formalny" w tym znaczeniu, iż nie wypowieda się, czy kwestionowane decyzje były wadliwe materialnie. Właściwość sądu powszechnego (a dokładnie Sądu Okręgowego w Legnicy) w niniejszej sprawie potwierdził Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w uzasadnieniu postanowienia z dnia 08 grudnia 2012r. (k. 30v).

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.